

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No.	२४६
	घ
Title	काव्य प्रकाश टीका . . . . .
Author	_____
Extent	२२ पन्ना
Age	_____
Subject	अलङ्कार शास्त्र

काय प्रकाशरीका

सं. २४६

२२ फरवरी

मुख्यमुत्साहं आयासिगच्छसिततोः शरीरस्य वनेतं स्थिति र्यस्मात्संमुख्यारूपद्वेदस्य संबोध्यमुक्तिः त्वं सर्वस्य सर्वस्व
 हरवोरयद्वेदतन्परो भव उपकार विषयं सामुख्यमिच्छातया यसारयवर्तते जीविकांतु विस्तारय आयासि र्यो सि आयास
 युक्तं वर्तते विशेषणं अत्र सुयति जे विमत्तोः स्नेहयोः सकृदिति विबुधानां देवानां यं डितानं विंदः प्रभुः श्रेष्ठश्च परम
 त्राणां श्रेष्ठ गिराणां शत्रु सेततीनां विपक्षः पतत्रमनुकुलश्च यक्षश्च देवक्षणेनाल्पकाले तसमर्थः शतकोटिर्वज्रं को
 टिशतं वशतकोटिताघतिखंडयति कोटिशतं ददाति व अत्र प्रकृतिप्रत्यययोरभेदश्चेत्तदा देववाचकत्वरूपमेव
 एष एवानंगस्नेहः अत्रार्थद्वयप्रतीत्यंतरमेव स्वस्वरूपमेव ग्रह इति व्याख्यातमेव अर्थोतरस्य व्यंग्यता शंका निराव
 र्धे प्रकरणादिति तत्त्विति स्वरितसमाहारः स्वरः आदिना उदात्तानुदात्तौ आश्रयस्य सजातीयेभ्यो व्यवच्छेदकत्वे
 तगुणत्वरूपमेव अयन्नमेवः उच्चार्याणां मुखारण्योपातां स्नेहमंगमयेत प्रकृतेऽनाहताना मित्यर्थः यथा यश्च
 कार्त्तत्याद्यै समासमेवैतत्स्वरमेव द्विजातीयोच्चारणयोग्येऽभिन्नप्रयत्नोच्चार्येयोः सकृदित्यादौ यदमंगमवित्ता

भिन्ने प्रयत्ने सर्वत्र जतु काष्ठन्यायेन परस्त्र पुनरेकवन्त निवक्ष्य फल युगलस्येव श्लेष एतियमेतल द्वेषुत चादर्शता इत्र
 लंकारांतरमुपमादितस्य प्रतिमानमात्रं ततु स्यात्तम निविश्राततया वमकारकारिता अलंकारांतरप्रतिभा उच्य
 त्तिर्यस्य श्लेष एतेति विग्रहः॥ सनंगाः शब्दश्लेषोऽसंगोऽर्थश्लेषः अर्थालंकारेति शब्दश्लेषस्याप्यर्थद्वयमुपस्था
 प्येवमकारितयाऽर्थानुगमात् अत्यैः प्रावीनैः कथं कथायुक्त्येति पूर्वपक्षः॥ सिद्धांते उदयं व्यवस्थाप्यं सनंगानं
 गश्लेषस्य शब्दालंकारत्वमलंकारांतरयोगे तस्य साधकत्वेन तु खने नुं सिन् विश्रा मः ति क्रमेणाह हृदये स्या
 दिदोषगुणयोः सर्वानुमतत्वे तन्मम निव्याहारमाह दोषगुणालंकाराणामितिकक्षत्वं श्रुतिकदुतागाढत्वमो
 जः॥ सामर्थ्यमनुप्रासः॥ एते शब्दस्य दोषगुणालंकाराः व्यर्थत्वमपुष्पादार्थता प्रौढिवाससमासरूपासाधर्म्यं
 पमा एते त्वर्थस्य तन्यदेत शब्दार्थानुवर्धः भनोऽन्वयोऽभावो व्यतिरेकः शब्दार्थगतत्वेन तदयकस्य कोक्त्वकत्वे
 न श्लेषस्यैतद्दृष्टमित्याह तथाहीति स्वयंवेति न केवलं तस्याः॥ स्यामिनः शिवस्येव प्रभावः स्वयमप्येवमित्य

र्थः पल्लवश्वातप्रः। मत्वातदा प्रिमान् सूर्यश्चकरो हस्तोरग्निश्चरवापो निद्रा खप्रायश्च फलमलक्ष्मीविगमः स्वर्गमो
 दादिकं च फललुब्धे जने हितप्रदातस्य हितस्य वाचितप्रदाय शब्दे केति अन्वयव्यतिरेकाभ्यां तच्चास्तोकेनेति उत्तति
 मूर्धप्रसरणमहंकारं च अधो नतिमधः। पातं पादयतनादिकं च घटचुलाकोटिरग्रं अत्राल्पेनोडेकमायातितिया
 उपि स्यादेव क्लेश इति नशब्देन च अन्वयव्यतिरेकावित्यर्थः क्लेश एवायं एतावता शब्दालंकारत्वं व्यवस्थापितं अशालं
 कारंतरमाह तवायमिति अयं क्लेशः। उपमाप्रतिभेति यत्पूर्ववद्बहुव्रीहिः अर्थः क्लेशस्य नोपमासाधकत्वं प्रभातसंघे
 वेत्यादौ क्लेशोपस्थितयोरप्येयोः साजात्यविरहेण सजातीयधर्मसंबंधविरहादित्याहुतथाहीति कमलनमित्यादि
 मनोज्ञत्वं गुणकवतिवभ्रातिवशीकरोति क्रियाउभययोगेनोभयसाधर्म्यसि कलकलेति कलकलशब्दयु
 तंसकलाः सर्वाः शोऽशमागायस्पतंवशब्दमत्रेति सकलकलत्वयोरैकशब्दवाच्यत्वेतद्धर्मैण साजात्य
 मित्यर्थः। हितौ तस्मादुक्तशब्दसाजात्यं सुदृढं ग्रंथकारः समानो धर्म इह शब्दालंकारमधोत्व एव मध्यमेत्या

येन श्लेषस्योपमाध्वत्वं श्लेषादन्यएव तस्याविषय इत्याहुः कमलमिवेत्यादि अत्रापि साधारणधर्मस्य मतोर्जत्वस्या-
 धेत्यमस्येवेत्याहुः प्रयोगेति तसंभव एव श्लेषः प्रसज्येतैत्यर्थः पूर्णंति इयमानोपमेयवा विसाधारणधर्मीणां इ-
 दत्वे पूर्णता निर्विषयत्वेति साधारणधर्मीयादोशने द्यार्थश्च श्लेषान्तरत्वप्रसंगात्तदुक्तं सस्यापि निर्विषय-
 त्वप्रसंगात्त्याहुः देवेत्यादिदेवहरेन्द्यतैः पातालमयी भुवतमलमत्यर्थपातारक्षिताव आशानां दिशां निव-
 धनं नियमसंस्थातं नल्लोकः ॥ तत्रैव दिः ३- नियमा इपदौ आशानां धनादिति पसानां निवधनं कारणं वकारो मि-
 न्नत्रामे अमरमरुहमि श्वेत्यन्वयः आमराणां देवानां मरुदेवयामूभिः स्थितिहेतुः खिरवायो रययेव देवानां
 स्थितेः पद्मे चामरं प्रकीर्णकित अमृतो वायुस्तद्विषयश्चामरेण वीज्यमान इत्यर्थः ॥ लोको भुवर्नजनश्च विहो-
 त्त्रि भुवतमपत्वं वेदादिगम्यं गजस्य कश्चन रक्षिता कश्चिद्वाता कोपि सुखी अस्य न्यत्रैरूपेण जनत्रितयात्म

कत्व उपमादौ तितन्त्रापि विस्तुरिक्त्वा यतिरिति साम्यावगमे कथं विविक्षतामैवं प्रकरणादिनियमात्तवेन श्येवा
 व्यत्वेनोपमानोपमेयता विरुद्धा अथैवमुभययोगे मिथ्याविरोधेतात्वात्तदनुदयप्रसंगत्वात्प्राहृदयो रित्यादिसंकरो
 गांगिभावः उपमादेश्च मकारित्वेनांगित्वं श्लेषस्यांगत्वमित्यर्थः यथा कमलमिवमुखं मनोज्ञमित्यादौ तत्तु तास्यो
 कर्षता किन्तु स्वरूपवृत्तकस्यैवानेन विनायुक्तेऽप्युपमास्वरूपाः उपपत्तेरित्याहुः उपपत्तीति उपपत्तिर्युक्तिरतएव
 युक्तो युक्तिसिद्धः तत्तत्प्रमाया मस्य विषयो मास्तत्र लंकारांतरेऽपि विरोधावयववाधकः स्यादित्याहुः तवेति अविधि
 तिन विद्यते विडुर्यस्यामर्थाप्लावणस्य तत्रापि सुंदरीलावणविंदोरभावगणनाभ्यां विरोधः यद्वैः सुयदुः प्र
 तिबिंबितश्चंद्रः स एव सुंदरीत्याभासः विरोधेति तत्रापि वदुर्ब्रूहिः तवेत्यर्थेति विरोधनिर्वाह्येन श्लेषः किन्तु त
 साध्या विरोध इत्यर्थः विनिगमकमास्तहीति प्रातिपदिकोऽन्वयवोधकः द्वितीयस्य विडुर्भावस्याभासमात्र
 स्पृष्टस्थितमात्रस्य प्ररोहोऽन्वयः तन्वर्थद्वयोयस्थितावैव श्लेषतेत्याहुः तवेति विरोधीतासो विरोध एवेत्यन्वयः

॥ तस्माद्ब्रह्मकारादन्वया उपसंहरति तस्मादिति एवमादौ स्य यं वेत्त्यत्रे विदुदित्यत्र बालंकारांतरं पूरणेयिमादि श्लेषप्र
 ति मोच्यते साड्छापनस्य हेतुः साधर्म्याकाङ्क्षायां यमायां विरोधेऽविरुद्धायां तस्य प्ररोहस्तत्र श्लेषोत्पत्त्या
 दत्तथावेति वंकाङ्क्षायां च तत्र सबादिति नैयं श्लेषप्रतिभेति निन्तयदं प्रति मज्जाने उय त्तिर-र्यालंकारांतरं साधी
 यः तस्माद् श्लेषप्रतिभातदुप-तिहेतुरितियोजनमिति टीकाकृतः ॥ ततुयत्रा-र्यातरस्य प्ररोहस्तत्र श्लेषोत्पत्त्या
 तयावेति वंशोऽन्वयो वेणुश्च श्लोको यशः यद्यं च अत्राप्येकवितो व्यतिरेकः ॥ अन्यः कविरिव भवान् स्वल्पश्लोक
 इत्यन्वयः अनुरागेत्यादि अनुरागेरिति मा प्रेमवशताव आदायेति अवलंघ्यताम क्रियं च अकारप्रश्लेषादहानं
 सर्पराजं तदभावपक्षे हातंति कष्टं च विषमाऽयुग्मा स्विरीकृत्य लक्ष्मणसमर्पिताव अव्युतो विष्णुर्गणादतिगतिश्च
 लक्ष्मणशरणं शतसंज्ञावसंज्ञोत्पन्न एकदेशवर्ति त्वरस्य कंबं शोऽन्वयाय एव वेणुरित्येकदेशे श्लिष्टतया निशे
 पेण वर्तमानादिति सांप्रदायिकदिशा तवीतमते श्लिष्टपरं यरितं नान्य इत्यादौ व्यतिरेकः ॥ अनुरागवतीत्यादौ

मित्यत्र दूषणांतरमाह विधौ वक्र इत्यादि शब्दभेदे विधुविधिरूपत्वादि उक्तं विचार्य नत्वस्मय हत्वेन द्वेषः कार्य इत्यर्थः त
 द्वित्रमिति तनुक्रमिकाणां वर्णनां कथं खडाघाकारे तेषां हसं निवेशे तिलि। ० खिता द्वाराणां तश्चाभावात् त्वेन सह भेदे
 पचोरेणाखडादिवंधीनां वर्णनं अयताखडादीत्यादिपदा यत्र मुरजादि ग्रहः तदुक्तं मग्नियुराणे अनेकधा वनुर्व
 एवित्यासैः शिल्पकल्पता तत्र असिद्धवस्तुतां वंघ इत्यभिधीयते अस्यांतं प्रकारत्वं तदुक्तं वाणासनव्योमखड्गमुज
 रशक्तयः॥ मृदंगयत्रं गट्टमो लिमुसलां कुशाः॥ यदं रश्म्यतागस्य युस्करिण्यसिपुत्रिका एते वंधीनां आवा
 न्ये वंघे जाः॥ स्वयंबुधैः॥ खडाघाकारो लेखडादिश्चित्रमिति रसामावेन तिरात्मकतया तथा त्वं कविशक्तिप्रक
 टते तैव वमक्राराभासो न्यत्रिः यत्र त्रिंकाटे उक्तास्येति प्रकाशयति कसंज्ञैः शनिर्वहं मारेत्यादि उमाशं मे
 दिश्यादित्यन्वयः मारारिर्महेशः॥ रामो वलदेवो दिः॥ इममुखेतागणेशः एतैः सारं यथा स्यात्तथा वद॥ आसारे धा
 रा संप्रातः॥ तदुद्देशेना विच्छेदप्रसरेण ततानां जतती वसली श्रियां सयदं संवहः सर्वासां सहवासादुं उ संकार्ण

व्यतिरेकः अनुरागवतीत्यादौ समासोक्तिः आदायेत्यादौ विरोधः क्रियाभङ्गावायादिनालक्षणेदेतविरोधास्तत्त्विति
 तस्यामीषां स्वस्मिन्निवाहकत्वारतनुभवतुष्टेः अलंकारत्वं पुनरर्थेयोरेव तदप्रतीतिः शब्दमात्राद्यमन्तरादुदया
 दित्याह शब्दश्लेषादित्यादिकोयमिति अर्थालंकारत्वेशब्दश्लेषस्यापि विकरत्वं अर्थश्लेषस्यैव वक्तुमुचितत्वात् तस्यैव
 निराकृतत्वादित्याहतिशब्देविशेषशब्दश्लेषस्तद्वतं अलंकारत्वं पुनरर्थस्यत्याह किंवेतिवैविच्यं श्लेषणमित्यर्थः
 : रूपं कविप्रतिभासं रमः । स्फूर्तिस्तद्वत्स्तीनोपादितः सवशब्दश्लेषणरूपः । अलंकारः । शोभा अर्थद्वयमुख्यति
 राक्षकत्वेतास्यतालंकारतैत्याह अर्थेत्यादिशब्दोद्गुणदोषेत्यादिशब्दस्यैजः प्रभृतीनामर्थस्यैजः स्थित्वेतैवगुणता
 एवं श्रुतिकटुत्वादेर्दोषस्याप्यर्थस्य सुकुमारत्वादान्दोषत्वमित्यमीषामर्थमुख्येदोषकत्वं अयुष्मार्थत्वादान्ता
 शब्दादुपस्थितानामर्थानामुत्थानुपकारित्वादिनादोषत्वं तनुप्रमाणान्तरादुपस्थितानां भाधुर्यादीनां गुणा
 तामपि सुकुमारशब्दमुख्यतिराक्षकत्वं तेषांति अर्थशब्दश्लेषेति समासः । अभिन्नप्रयत्नोच्चार्यत्वेऽर्थश्लेषत्व

१४

स्थानं मान्या पूज्यारमणीयातां सोमाततः परं रमणीयता नान्यत्र उमात्वे हेतुरद्विजेति जतया उमेति निषेधे ततश्चाप्र
 सिद्धेः आदिजेत्यपि पाठः अनेन श्लोकद्वये तत्त्वदुः प्रस्तार्पिते त्वदुः प्रस्तार्पितयद्विकान्तरे माशब्दं विन्यस्यति र्यगृह
 क्रमेण वाशब्दादिहकारांतं वर्णवनुर्देशकं विन्यसेत्त्येका धीराततः शिखायां सेति स्मिष्टं तत् स्तिर्यगृहः क्रमे
 ण वाशब्दादिहकारांतं वर्णवनुर्देशकं विन्यस्यथेरां धीरां नु र्योऽइत्येसापहि कामाशब्दस्तमाऽ। चेप्र वि
 द्मः एवमपरमपि माशब्दं तत्र प्रविष्टं कल्पयित्वा तस्य दक्षिणे पाश्चिमाशब्दादिह उत्कर्षतः विन्यस्य वामपाश्चि
 तिर्यग्विलोमे तन्निष्कारादिभ्रकारांतं वर्णसप्तकं लिखेत् इमाशब्दस्तत्पूर्ववदित्येकाताडिका ततोऽपरमाकार
 तत्र कल्पयित्वा तदुपरिन्याशब्दादिसीशब्दांतं गंडिकायां लिखेत् इतः सेरमध्वे माशब्दं विन्यस्य तन्मध्ये वाकारा
 दिशमित्यंतं वर्णवनु ..... विन्यस्य वामतो विलोमे न मेदिण्यादु इति लिखत माशब्दः पूर्वत्रैवेति सेरः परवर्णद्व
 याभ्यर्णो गजनमित्यति त्वदु निष्पत्तिः शरसेति शरं कंडिलातिगृह्णाति प्रकंतायाः शरदो विशेषणं शरहि दि

१५
 शराणां संपत्तिः वन्कुलारं माणां तरलातां रादिभिः प्रकाशनां लिवनालानां मारवो यत्र वा वला निरुसीमिः बहु
 ला बहुलां वा वलेत्यर्थः मैदा अनुघतां अमंदास्तादितरेकरलाराजाता यत्र करं राजस्वं लांति गृहंति बहुले
 कल्पयेद्वेप्यमलाता रादिभिः प्रकाशनां अत्र पादवन्कुलयेता यः क्रमेण यंति वन्कुलयेकते प्रथमद्वितीयत
 तीयपादानां यथाक्रमं प्रथमद्वितीयवणातां वन्कुलपादस्य वन्कुलयेपचमयोः तृतीयद्वितीयप्रथमपादात्
 षष्ठसप्तमाष्टमातां ग्रहणे प्रथमः पादः द्वितीया प्रथमा द्वितीयतृतीयौ द्वितीयतृतीयाभ्यां वन्कुलये तृतीयात्र
 श्रमं गृहीत्वा द्विदिपादः द्वितीयादष्टमं प्रथमा सप्तमाष्टमौ द्वितीयतृतीयतृतीयाभ्यां यं वन्कुलये तृतीयात्र
 सप्तमौ तृतीयादष्टमं गृहीत्वा तृतीयः पादः वन्कुलये द्वितीयतृतीयेभ्यः प्रथमद्वितीयतृतीया प्रथमा वन्कुलये
 वन्कुलये द्वितीयतृतीयवन्कुलयेभ्यः षष्ठसप्तमातिवाह्यराणि गृहीत्वा वन्कुलये पाद इति प्रस्ता रे सुरजसिद्धि
 दिः मासतद्वति हे प्रतिमा सारतवसमा मासते वासना मातारसिका हता अविता कां त्यम्य भावो यस्याः भा

१५

१५

वितोवशीकृत आत्मा यथा तत्त्वब्रह्म सुयुगलस्य कथावादः तत्र शुभानि पुण्यदेवाभादेव नुत्पावत हर्षे विस्मये
 वा अत्र कर्णिकायां भाशे च विन्यस्यत दुपरि दिग्दले सते इति दक्षिणार्धे तत्र सरेति अधश्च तत्र भावीति वा
 म० पार्श्वतो पितस्मिन्वाद इति सिद्धौ द्वौ वर्णौ क्रमशो न्यसेदु प्रथमदिग्दले दक्षिणकोणदलादारभ्य वनुर्धुको
 णदले सुप्रतीतिहा हेति आश्वितीवर्णो न प्रदक्षिणेन प्रस्तारयेदु दिग्दले च उल्लोमप्रतिलोमाभ्यां कर्णिकाद्वारा
 दि निर्गमः पुनस्तस्मिन्क्रमेण विप्रवेशश्च कोणदले सुनुक्कविदुप्रवेशः क्वचततिगेमोवा प्रथमादत्ये भाश
 द्वास्तु प्रथमभाश च एव प्रविष्टाः सप्तदशवर्णैर्द्वा त्रिंशतो निर्वाह इति वै विष्णु एष्य प्रबंधः रसासारेति संवेद्य
 तं हे एषिवी श्रेष्ठरद्वतस्तवर सास्तसारसंयमंतदधीघने च दातोऽयः शुभावहा विधियं स्पतं स्पतीति रसाविदो
 षण्य द्वाधनागमः आयः क्षतो नक्षः स एव येषां तातस्य तिनाशयति अतासान विद्यते तास उद्वेयो यस्याः श्रव
 लेत्पथेः शातसुखमय द्वा सते वात अर्चवलत नूकरणं तक्षस्तं वाति प्राप्नोति तदितरनुः पुनरर्थेऽत्र सर्वतो
 मदे प्रतियटं प्रतिलोमेपि स एव पात अधः क्रमेण यं क्ति च नु ज्ञये कतेऽयः क्रमेण य वि तेर स मै श्व प्रथमः

पादः एवमर्द्धकमेणयाठे द्वितीयैरधः क्रमेण च सप्तमै द्वितीयः तथा तृतीयैः चैष्ट्वरतीयवनुर्थैः पंचमैश्च वनुर्थैः ष
वमुपर्यधः क्रमाभ्यायाठे प्रथमैः प्रथमः पादे द्वितीयादिभिः एवं प्रथमपादेपुनो मप्रतिलोमप्रतिलोमाभ्यां प्र
थमः द्वितीयादौ द्वितीयादिः अयमर्द्धक्रमेणोपि संभविनोपीति तदुक्तं रुद्रदेन तच्चक्रखड्गमुसलैवाणासतवाणा
शूलशक्तिहस्तैः वनुरंगपीठविरवितरश्चनुरगगजुदिपादपीवैश्च अनुलोमप्रतिलोमैरर्द्धक्रममुरजासर्व
तोभट्टैः इत्यादिभिरन्यैरपि शास्त्रविशेषाकृतिभिरन्यैः नैदैर्विभिन्नामानं संख्यानुमनंतमस्मिन्नालं तस्मादेत
स्यमयादिप्रात्रमुदाहृतं कवयः यन्नामनामयस्यात्तदांकृतिर्लक्षणतस्य तस्मिन्नामेव दृष्ट्वावतार्यम
खिलंततोऽन्यदपीति कवेस्तद्विषयकं तैयुणं शक्तितेनुकाव्यस्य स्वरूपतामिति अत्यंतनीरसत्वादिति युनरु
क्तत्वादिति एवमर्थतरवस्तुतो नैकार्थतात्वमापाततस्तथा मानमन्यथापौ नरुक्त्यदोषापत्तेः अथोतरसं
क्रमितवाक्येऽतिप्रसंगवारणाय विभिन्नेत्यादिविभिन्नो विजातीयानुपूर्वश्चः तन्ननुत्तलुपूर्वमेव ५६
तिनप्रसंगः एकार्थतेवेत्यत्र इवेन नौपम्यस्य कित्वा मासी भूतैकाग्र्येताया एवामिधानंतं न विभिन्नेत्या

देविदोषणोक्तात्वापपत्तिः तदाह पुनरुक्तेत्यादिअपुनरुक्तस्यैव पुनरुक्तवदत्रासाभासो ज्ञानं सार्थकं तर्थातिवद्भाषण-
क्षणाणामनन्वयसंबन्धं मुखे आयाततः सवेत्याभासानुवर्तमानं विभज्यते इत्यतश्चाशब्दार्थयो रितिकेवलनेनेत्यने-
नार्थव्यावर्तनं शब्दस्यैवान्वयव्यतिरेकानुविधानादत्र विधवेत्यादिअवर्णितलतिलकः स्थिरतायां सदाभाति-
अविधवं ददातीति अविधवदाताहायस्य तं शवि-वाणवंतं तारयत्ययसारयति न्यपविशो घणं सहसा बलेन विशि-
ष्टः रश्मिरीरश्माक्षिपैः ॥ अक्वतताः ॥ संवद्धास्तरगाः पादाताश्च यस्य अनत्पाः तत्रतया अगः पर्वतः अत्रपतंगेन सि-
द्धानां देवादिशब्दानां मायाततः पौतरुक्त्यभासं अमंगपदतिष्ठमुदाहरति वकासतीति अंगनासुरमंत इत्यंगना-
रामाः विरहजन्याः ॥ कौतुकेन विवाहसूत्रेण यथा नंदः सुखं तदेतवः ॥ धनवत्तया विवाहसुखशालिनः विबुधाः पंडिताः
सुष्ठु विषयेषु मतां सियेषां अत्रांगनादिपदान्परं न न्येनेति तथेति तत्केवलं शब्दं मात्राश्रयः ॥ अयं पुनरु-
क्तवदाभासः ॥ तनुः शरीरं कशश्च अन्योऽप्रमेयवत्तः करिणो गजाः प्रशस्तकुशः रक्तं सधिरं रक्तो वणे मेदः

तेजोवत्तविशेषश्च हरिरिन्द्रः सिंहश्च जिह्मुरपी प्रेताय शीलश्च तत्तुर्वयुः कशशरीरश्च करिणं प्रभसुं डानं कुंज
 राणां रुधिरैः शोणितैरक्तारक्तवर्णः खरास्त्रीदक्ता नखा यस्य तेजसः परो कर्षाक्षमतावधीमतेन्द्रः स्थान
 महस्येजोवत्तविशेषश्च तेन एथुप्रशक्तमनोयेषां तेषां मिन्द्रः श्रेष्ठः अस्मात्तंकारस्पर्शवा अयतामुपपादयति
 एकैकेत्पादि एकैकस्मिन्तन्तकरिरक्ततेजो धाम हरि जिह्मुरूपेण यमिति कशदिपदोपादाने तदभावात्
 तेन शब्दानां मन्वयव्यतिरेकानुविधानात् तदअयता अयस्मिन्निति न पुः शृङ्ग ररुधिरमहः स्वरूपेण हीय
 त इति वयुः प्रभृतीनां स्थानेदारीरादानां मुपादाने पितदतयवयादित्यर्थान्वयव्यतिरेकानुविधानमित्या
 ह इतीति उभयं शब्दोऽथे अतस्तस्यालंकारस्त्वेकश्च मत्र शब्दालंकारांतः॥ पातइति चेद्मैव प्रथमो यस्मिन् तत्वे
 नात्रैव लक्षितत्वाद् इति शिशुभ्रांशुरित्यादौ पुनरर्थमात्रा अयतेति॥ ०॥ इति शब्दालंकारविवेकेतनामतव
 मउक्तायः॥ ० ॥ अवसरतो निरूप्यमाणामर्थालंकाराणां मुपजीव्यत्वेन प्रथममुपमां लक्षयति साधर्म्य

मिति समानो धर्मो ययोरश्चादुपमानोपमेययोस्त्रौ सधर्मीणौ तयोर्मात्रः साधर्म्यसमानधर्मनिरूपितः संबंध उपमास
मासोत्तरतद्वितस्य संबंधाभिधायकत्वात्तद्वद्वत्तिसमानेन धर्मेण संबंध इति सामान्यलक्षणसंबन्धिद्वयमाह उपमा
नोपमेययोरेवेति सादृश्यसंबंधस्य प्रतियोग्युपमात् मनुयोग्युपमेयं तेत्यादिसाधर्म्यविवक्षायां नुतयोऽप्युपमे
त्यत्रैः समानेनेत्यादितद्वारक एव तयोः संबंधः ननु साक्षादिति भावः धर्मीगुणः क्रियावतजातिस्तदा द्वयव
देद्वयमित्यत्र द्वयत्वेनाप्यमिति प्रसंगात्तवेष्टायतिः अनुगमकस्य भेदात्तवगमकत्वात् अतएव समानेन सजा
तीयेत तत्वेनेति पर्यवस्यति द्वयत्वेत्यनुवदेयदेव द्वयत्वावगमात् अथ च साधर्म्येऽप्युपमान उपमेयश्च द्वौ न
प्यनुयोगिनौ चंद्रवमुखमित्यत्र नुयज्जातीयधर्मा अथ च द्वौ नुयज्जातीयधर्मा अथो मुखमित्यनय विशेष्यको प्रती
तेः न च चंद्रनिष्ठधर्मसजातीयधर्मा अथो मुखमित्यप्रकृत विशेष्यक एव प्रत्ययः हंसीवधवल्लिश्चंद्र इत्यादौ प्रती
तिमांशयवीजविरहेऽप्येव तस्याहंसा निष्ठचवल्लत्वसजातीयधवल्लत्ववत्तया चंद्रस्य प्रतीतावतुभव

सिद्धं मां धर्यत स्यात् उभय विशेषकत्वेन पुंस्त्वान्वितधवलपदस्य हं स्यात् तन्वयेन वंदूमात्रान्वये विद्वद्विप्रतीत्यनु
 पपत्तेः च वंदूवमुखमाह्लादकमित्यत्र आह्लादकपदस्योभयान्वयित्वेऽपि न पुंसकस्य मुखपदस्य लिङ्ग्रहणम
 तु शासनादवस्तुतस्तत्समानधर्मस्य प्रथममुपमानेन तत उपमेयेनान्वय इति क्रमिकान्वये वयं सकानपुंसके
 तिसृषु स्थानवतारः विशेषणस्य युगयद्विशेषद्वयान्वयेतेन संख्या नियमाद्वंदूवमुखमाह्लादकमित्यादौ
 प्रसिद्धोपमायां प्रसिद्धिवशादेवाध्याहरेण दूगेव वंदूमाह्लादकत्वावगमे यथाह्लादकं चंद्रस्तथा मुखमिति
 दिप्रतीत्यमां धर्यो न दोषः नवात्वप्रसंगः प्रसिद्धिवशाद्धर्मेऽपि स्थितावुपययद्विपर्यालोचना सरत्वा इव द्रव्य
 नुत्पत्त्यं मुखमाह्लादकमित्यादौ नुसदृशादियादानां पर्यालोचनयैवोपमानतागमकत्वमितितत्र तत्रार्थो
 वेति अप्रसिद्धोपमायां नुहं सावेत्यादौ नुपातस्य धवलपदस्योभयत्र साधर्म्यात्तवगमकत्वाद्दोष एवेत्यवधे

यं चात्र संवन्धत्वेन सजातीयधर्मनिरूपितः संवन्धः श्वाद्यध्वेः राज्ञः पुरुषः पुरुष इत्यादौ स्वस्वामिभावादि आत्म्यादकत्वा
धृपादानेन नु तस्यैव निरूपकत्वं यथा क्लृप्तक श्वं क्लृप्तया क्लृप्तकं मुखमिति प्रतीतेः यांश्चोयमंसापितित्वं वहारः क्लृप्त
ज्ञागरागोहरिवंदनेन आनातिवात्ना उपरक्तसार्थः स निर्मुरोऽप्यस्वादि राजः इत्यत्र विशिष्टोयमायाहार निर्झर
योरातयह रिवंदतयोऽप्यविशेषापयोः सजातीयश्रुतवर्णगुणसंवन्धः समानधर्मः एवमेव विवं प्रति विवभावः ए
वं वसकलकलं पुरातत ज्ञातं संप्रति सुधा सुधी सुविं वमिवेत्यादौ शब्द एव गुणस्तथा वाच्यवाचकत्वाख्यस्वरूपस
वंधेनोपमेययोर्विधर्मत्वा इतन्मनोपमेययोरैव साधर्म्यं सत्त्वेनेदग्रहणमनर्थकमित्यादि हनेदग्रहणमि
त्यादिनितं विनीसैव नितं विनीवेत्यादावनन्वयेयारमार्थिकनेद विरहा इतवसोऽप्युपमेव तत्र साम्यस्य वमन्का
भावा इतपमानोतरव्यवच्छेदस्यैव तथात्वान्न वतत्र धर्मस्यैकत्वे सजातीयता विरहेण तोयमाप्रसंग इति वाच्यं ध
र्मिनेदस्यैव धर्मनेदस्यापि कालानिकत्वेन सजातीयता तथा या इयन्नुतपाया इयन्नुतत्र नेदकल्पनायामप्युपमा
नत्वमेव कल्प्यते न मेद इति मिश्रमतं तदसद्वैद सति मेदे उपमानत्वा प्रतीतेः प्रकृतस्याप्रकृतत्वानावा इतप

मानत्वस्याप्रकृतत्वद्वितित्वाऽप्याणिटिवास्याः॥ पाणिनिश्चास्याः पाणिनिस्तत्र दक्षिणवामता-पर्यकत्वेतालिकने
 दादुपमैव एव रामरावणयोर्युद्धं रामरावणयोरिवेत्यत्रापि युगनेदविवक्षायां अन्यथानन्वय एवेति रूप
 कसाधर्म्यव्यंग्यत्वेतिरेकेपितै धर्मस्याप्युक्तिरितितयोर्वेवच्छेदायवाच्यमवै धर्म्यमितिसाम्यस्य विशेषणद्वय
 नाथेनोपलब्धेनैतदशुद्धं तत्र तत्रागभूतायां तस्यां तत्त्वानपायाऽन्यथा शंकरोच्छेदप्रसंगाद्विभजतेप
 र्णेत्यादितापूर्णयात्र सर्ववयवानुष्ठा अनुपात्रयत्किं विदंगा एकस्माद्वयोरित्यादि उपमानादीनां वनूणिम
 ध्यात्रयाणामुपमाने तरेषामितितत्रैव वक्ष्यामः॥ तेषां अनुपादिते तत्रैव विन्त्यायकतत्त्ववनानुशासनिव
 मितिप्रथायथं दर्शयिष्यामः॥ अत्रासत्प्रथममुपात्ता अग्निमेत्यतेनैव तन्त्रेः सेतिसुखाथे श्रौता उपमा
 नोपमेययोः समानधर्मे संबंधो यत्र शब्दादवसीयते सा तथा वाक्यमेकपाद्याना पलन्तमाकांक्षादिमदनेक
 पदं साकं स्पष्टादित्याह यथेवेत्यादिय-चरायदु॥ तर अग्रमाणाः तस्यैव तदर्थस्यैव ननु तदर्थस्यैव ताना यन्त्रपदथे

स्पष्टे प्रथे वादयः विशेषणानि यद्वातीयगुणवानि दुप्रभृतिरिति प्रतीतेः तद्वादयः किमतीपादयंतीत्याह संवन्धमिति स
 च व्याख्यात एव घट्टावदिति अपूर्वस्य प्रतियोगिता वगमकत्वात् तन्मयमानविशेषणत्वे कथं संवन्धानि चायिता संवन्धे प्र
 तियोगिनो विशेषणत्वतियमादित्याह शब्दाक्तिमहिम्नेति इवादानामवयवानां तत्रात्वेपि विशेषणत्वं स्वभावादिति
 यद्यपि तथापि द्रव्योः संगतिः श्रीत्वं बुधादपति अतैवेति यो गिनो विशेषणत्वतियुक्त्वात् ननु कथं सहस्रमित्याकां
 दितधर्मोपेक्षया पित सद्वा विद्वाधपादानेन नन्विवादीनां प्रयोगे औत्तुल्यादीनां चार्थेति कथं भयं नियमः द्रव्योः
 सादृश्यवाचकत्वेन नुल्यत्वादिति उच्यते। इवादिप्रयोगे प्रतियोग्यनुयो मिसमानधर्मीणां बोधकांतां समानविभक्ति
 कत्वेतमिश्रः शब्दान्वयेनातु पप्रतिः यथा कमलमिव मुखं सुरभी व्यादौ कमले मुखे च इगे वसै रभ्यान्वय इव
 देण नुल्यं मुखमाह्लादक मित्यादौ तु वंदे ए सहता ह्लादकत्वान्वयः शाब्दो विभक्ति मेदा इ किंतु कथं नुल्य मित्या
 खमाह्लादक मित्यादौ तु वंदे ए सहता ह्लादकत्वान्वयः शाब्दो विभक्ति मेदा इ किंतु कथं नुल्य मित्याकां द्यायामा

२०
 र्थएवेति श्रौतार्थविवेकः कमलं मुखं वनुलं सुरभीत्यत्र विभक्तिसाम्येऽपि उपमानोपमावोत इवमाश्रवणमात्रेणाव-
 गम्यते किंतु प्रकृतत्वाप्रकृतत्वय र्यालोचने तैवेति तेयं श्रौतीति नावः॥ उपमानोपमेयोऽस्य कत्वेऽपि प्रतियोग्यप्रत्ययो-
 गिभाव उपमीनोपमेययोर्गुणप्रधानमावाऽप्रकृतत्वे तोयमेयस्य प्राधान्यादिति तन्निवादीता सादृश्याभिधाते-
 वं द्रादौ मुखादौ च कथं सेदेन तद्वै शिष्यात्वयः विभक्त्यर्थात्तमो वं विनानामार्थयोस्तद्व्युत्पत्तैः मैवं अव्ययातिरि-
 तैतत्तियमाऽअन्यथा दृष्टः पटतेत्यत्र दृष्टान्योन्याभावयोर्मदत्वयवोधात्तस्याऽतद्विमतमात्रेण श्रौतीत्वमित्याह-
 त्रैत्यादितत्रेति सप्तम्यन्तात्तस्येति षष्ठ्यन्तादिवा० र्थवतिरित्यर्थः इवार्थः सादृश्यं आश्रयव्युत्पादयति तेन तुल्यमित्यदि उप-
 मेय एव उपमात्रसंबंधं एवमुपमान एवत्यत्रापि आदिना समसदृशादिपरिग्रहः विभ्रांतिः सामानाधिकरण्येना-
 न्वयवो धेजनकतयान्यनिराकांक्षिता साम्यमुपमानोपमेयनावः॥ पर्यालोचना प्रकृताप्रकृताप्रकृतत्वप्र-
 तिसंधातं तुल्यतासमानधर्मसंबंधे प्रतियोग्यप्रत्ययोगिनावः॥ तत्र साधर्म्यस्येति आर्थत्वे व्याख्यातमेव समासगामि-

तामाहुवेनेत्यादिचनेनसमातव्यपादनमथवा राज्ञस्तिसमासांतविधिर्तस्यास्वप्नेपीत्यादिवैरिभिः स्वप्नेपितवतोविज
यस्येवानुभवाप्रभावः प्रभुत्वं उच्यते हेतुः प्रभवः स्याच्चीनपतिकापत्कः स्वाचीनापतिव्रतास्याचीनपतिकायथेतिनाक्यगा
श्रोतीचकितेत्यादिस्तु द्विसत्यां नुपितकणेनैत्यपिपाठः कोपेपिकांत्यनपवयाऽसंमदग्निसमशब्दयोगादाश्रयवाक्यगा
अत्पायतैरिद्धतानां विपथगामिनां दानवानां च दिव्यैरुत्कृष्टैः स्वर्गीयैश्चमयद्रस्वार्थेऽपार्थैः सामादिभिः अद्वयति
भुवनविशेषाणलंकाः कमलासंपत्तिश्च अत्र भुजैरिवेति समासगश्रोत्री अवितथेति अवयवे मनोरथवर्तप्रकाशने
मुप्रकृष्टगुणगरिम्नागीताचीयेस्पसुस्तसुः कल्पदुमः क्षीतिश्चरेतिसंबुद्धिः अत्र सुरतसदृशेति समासगाथागांती
येतिगांतीयेमकलितामिप्रायत्वमतलस्पर्शत्वं च भुजगउपपनिशांततोरवपतित्वाऽशिङ्गस्यबाह्यसंवरणाच्चिक्या
दुडयन्यासः गंगाभुजंगस्येवेतिऽवार्थेवतिरितितद्धितगाश्रोताएवमंवररत्नेत्यत्रापि अंवररत्नंसूर्यः ततुगुणालंका
रवैविच्यवदव्यं गपवित्रमिति प्रागुक्तं अलंकारस्थले भुवसत्पितद्वैविच्येवंगपस्यानुभविक्तयाश्च निगुणीभू

तव्यं पात्मान्यतस्त्वसं नमवेकं थं वित्रत्वमित्याशंकते स्वाधीनेत्यादि लोकोत्तरत्वं साधारणलोकत्वत्तं विषयीकृत्यानुप
 धमानश्रमकारो विस्मयः भविष्यः प्रतीयमानेन न व्यंग्येन वै वित्रं वमकारानुगुणं परिरुहिरुहति तथापीति सत्यपि व्यं
 ग्ये समुक्कटपालंकारवासतपाप्रथमतश्चित्राकर्षणमिति वित्रतानखनुवाव्यादिवै वित्रं व्यंग्यं सत्त्व विरोधीति सि
 द्धांतपर्यवसानंतस्वल्कितादित्रात्रालंकारवतिकाषेसंस्पर्शवैशिष्ट्यं परामर्शवगाहंतं वास्तुताप्रतीतिश्रमकारः
 वाव्यस्पवंदइवमुखमाह्लादकमित्यादौ वंदादिनिष्ठधर्मसंज्ञीतायमुखादिति च धर्मे स्पशोभातिशयस्य वै वित्रं सर्वज्ञ
 नमन्मथोद्भाषकत्वं प्रतिनासोज्ञानं व्यंगानपेक्षयैव वाव्यवै वित्रेण वमकारता इति वित्रतित्यर्थः तन्त्रे वंरसादौ
 व्यंग्येऽलंकारंतरैव कथं न तेन व्यवहार इत्याहुरसादिरस्य स्फुटितदृगणयित्वेति न च यः अलंकाराः कृदाहृतताये
 सामुद्रुतवै वित्रं तैरेव लब्धप्रदशेनमिति भावः अथासंकीर्णमुदाह्रियतामित्याहृतप्रहितत्वेनेति तदर्थे नरसा
 नुकर्षणं उदाह्रियमाणाः प्रदर्शयमानाः॥ विरसतां निरास्वादतां च यमर्थः रसाभावे अलंकारतान्स्पादवाव्यववि

कोपस्कारद्वारातदुपकारकत्वेनैवतत्वाइकेवलमापाततःस्येवित्रेवित्रनिष्प्राप्ताइवित्रतेत्याहनेदेशनीयमितिअव्यं
 गत्वंलक्ष्यंसर्वंगत्वंलक्ष्यमितिपरस्परविरुद्धमिथानमितिस्तुष्टामाहतद्वदितितद्वयुर्णवइलोपःनुपादानिम
 दिधत्वंवारयतितेतिबंदत्वादिमुखत्वादिप्रतीतेनेधर्मलोपइत्याहधर्मःसाधारणइतिवदस्येववदवदितिप्रतीत्यसं
 भवेकथंतद्वितवजेनमितिवेनैवधर्मनुपादानेवदस्येतिवाकेनरतेःप्रसंगःसायेदत्वाअतियोगिनेःतुनुयोमि
 साकांदात्वाइधन्यस्येतिविद्यतेऽन्यसमानत्वयस्यतथाभूतेनसौजन्येनयउक्तार्थःकोर्तिरतएवधन्यस्यप्रशंसास्य
 कर्मवचनमतसंसर्वेषामेवपरतस्मिज्जनकतासत्यमितिजानुज्ज्ञातत्वव्युदासःअत्रत्यज्ञजनकत्वस्यसमानधर्मस्य
 प्रसिद्धत्वादनुपादातंआमृतंयथेतिवक्ष्यगालुक्षाश्चैरात्रायपैत्यादिखड्गकर्मणमात्रेणकृतंतसमतानवृत्त
 निपातादिनाअत्रकृतंतेनसमइत्यार्थलक्षाकरवालइवेतिआचारःकृतंखड्गस्यघातकत्वअमृतस्यमाधुर्यं
 विषस्यनाशकत्वंह्यप्रसितिन्यायान्नोयान्नैतन्नंयज्जावसीतिप्रयोगतश्चेतिमविष्यतिवत्तैमानाकरवालइवेति

समासगाश्चैती आम्तोपमेत्याथ विषकल्पमिति तद्वितगाश्च लुप्ता इति धर्मलोपि यवोदाहरणानि उपमानेति वते
: कल्पवादे रप्युपमात परत्व नियमादुत दनुपादानान्मत संभव इति तद्वितानुयत्नासः तु ल्याथेव ते रप्युपरत्व संभवे
कथं तद्वितगामिते वेदुत उपमाना तु यादानेव त्वसंभवा इते ननु ल्यं क्रियविदित्यनुशासता इते नोपमानेन ले
तिसकलकरणविक्रामभ्रारितरगासरसकाव्यस्या दृश्यते अथवा निशम्यते सदृशमंसमात्रेण काव्यस्य सदृश
मिति वाक्य असंभवविवक्षाया मुयमाना नुयादाने एषैव समासोक्तिकव्येन समं काव्यसममिति समासः अत्र के
विद्वत्त्ववेति पाठे यद्यपि औती संभवति तथापि प्राचीनैरतादृशत्वात्तथा नोक्तिरित्याहुः तत्र वादे स्वरत्व निय
मेन तदनुपादाने तदसंभवस्योक्तत्वात् अत्रोपमाव्यतिरेकस्यागस्यागमिति यतैरुक्तं तदप्यसदृशहृष्टाभ्रज
त्वेनोपमाना संभवविवक्षायां तत आधिक्या संभवाद्वादे रितिकव्यव्यङ्ग्य उ ए मुणः कल्पाय नयेयि न्नायिणामः
ननु समासयि न्नायि मणेर्न लोपि मिभ्यनुर्भिरुपाधिभिर्विधित्वे लुप्ताया ऊनविंशतित्वा नुपत्तिः तस्याः षड्विधत्वे

नैव तत्संभवादित्याह कमेण इत्यादिकर्माधिकर्माधिकरणेन तत्र त्वेन क्यवोदै विध्यमिति नावः एमुक्तोप्युपपद्यते दान्तत्रा
 त्वं कर्तुं रुतत्वेन क्यउः पिप्रार्थक्यमित्याह षडितितत इति कामिनी गंडु वणंडुरित्फ यमानानि सामान्य वचनै रिति स
 मासः समासेन साम्प्रतियत्ने रिवाद्यप्रयोगः समासगोदाहरणमिदं असितेति दर्शनमात्रेण भयप्रदत्वाद् असितभुज
 गोजातिविशेषस्तीवविषः सद्वर्मा षण्णः सिः यत्र मि वसूक्षधारत्वाद् रु रुहि कासरमसौ सु वचंते नापि तस्मिन् तस्य
 नृणां नाबोयस्य कु सु क्यसं कल्पिततत्त्वरो यसरण इत्यर्थः अ सिः यत्र मि वेति म्यमिने व्याघ्रादिति रि त्यादिना समासः अ
 सितेत्पाटौ नृपमाना नात्यादिनेति समस्तसमस्तत्वेन पूर्वतन्नामेदः एतेनैकविषया एवोदाहरणद्वयमिति निरस्तं कर्म
 णः क्यवउः मुदाहरति यौरमि तियौर सुतमिवावरतीति कर्मणः क्यवउपमातादाकार इति नेन आचारः क्व विन्यासतं
 क्व विस्तेदः क्व वनवशतेति यथायथेतेयं अंतःपुर इवावरतीति अधिकरण इत उक्तमाधारादपि स्यान्निरपेक्षात्वादि
 ति अत्राचारः स्वच्छेदसंवरणं ताशीयत इति कर्तुराथिः सलोयश्चेत्याथिः अत्र वशता आचारः मच इत्यादि मधेयुद्धे उ

१३
 पमानेकर्मणि विवेति नमुल्लस्य पाथौ धनं जयः सवसंवता तिते नैव एणमुल्लव करेण कर्तुरनु कर्षणकरादिपुतैरेवातुप्र
 योगः इत्येकेतैव धातुना प्रयोगोऽत्र प्रयोगश्च धर्माश्रयश्चापश्यंतीति तत्रातं पश्यंति इति संबन्धिने दादृशेन स्पतपौ न
 रुक्तं अत्रेवादिनुल्पादिपदविरहान्न श्रौत्यादिविंतेति यदुक्तं तदसद्वत्वादीनामिब क्यजादीनामप्युयमातय र
 तानियमेतत् सद्भावे श्रौतीत्वा इ अत्र के विरक्तजादीनामप्यौयम्याश्रितेन न न सत्वे यद्यपि न वादित्वा यः तथापि प्रा
 वीत प्रणयानुरेचेना वार्येणेन ममिहितमित्याचार्यमाक्षिपेति तन्न क्यजादीनामौयमस्य सर्वथा विशेषस्य तमि
 धायकत्वा इ किंत्वा वाराद्यर्थकत्वादावादेरादे अस्मान् धर्मत्वा इ अतएव पुत्रमिवाचरतीति वाक्ये इवेतौ यमस्या
 वरतीत्यते तव समात धर्मस्य दर्शितत्वा इ कथं तर्हि सुतीयतीत्यादा विवाद्यप्रयोग इवेति वेदुष्यते क्यजादीनामुयमा
 तपरताति यममुपतौतेषां अवणमात्रेणौयमस्याक्षेपलभ्यत्वा इ यद्योक्तं विश्वताश्रित क्यजादयो ताचारमात्रार्थी

अपि न सहसा वाराद्यो इत्यमी धामो यम्य प्रतिपादकतैवेति तन्न उपमातो यमेय निष्पद्यते शचर्मस्यैवोपमाप्रयोजकत्वात्तत्र
 योज्यत्वात्पमातो यमेययोः संबन्धस्य साम्यस्य ततो न्यत्वाद्गर्हमतिश्रुतिपुरुषमित्यत्र गदेनो यथा श्रुतिपुरुषेणैतित
 थायंमिति श्रुतिरुद्धामेसुतिः समानो धर्मः एवमत्पत्रापि संवार्थमिति एतदित्यादि धमेवाद्योरितितयोः प्रकृतत्वा
 इति सवितेति सवितेव विधुरावरताति आवारार्थे किं यमवशिष्येतेत्यमार्गः तन्मते उदाहरणमिव दत्रावारार्थे कश्चि
 पो लोपोद्धर्मानुपादातेन यम्यस्य गम्यमानत्वे स्फुटमेव समासगामाहपरिपेक्षित्यादिमतो राजा मनोरथः परिपेक्षि
 तातद्विजयकामतायामपि भवेन्नवतीत्यर्थः राजानं जतरद्वेति उपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगइत्यनेन समास
 इदं राधेत्वस्य समातधर्मत्वस्य प्रसिद्धत्वाद्नुपादातेन यम्यमपि समासगम्यं धर्मोपमानयोरिति पादि वृत्तिः समा
 स एव कथं यद्यप्यन्तमते कं पदं वाक्यं समासाभासः देहतायमात हेमरिष्यसि कंठककथयन्ति नानिकेतका वं नादिः मालि
 तीकुसुमसहस्रनुभ्रमरभ्रमजग्रायस्यसिति ॥ इदं उतायमान एकशब्देनेव सुदुर्मुहयो वमातः उष्णं तेत्यपि पाठः तदा

२५
 सारमसमुपैतन्नित्यथेः केतकावती निभ्रमन्नित्यथेः प्रकृतस्य मालती कुसुमस्य सदृशं चैषा तं रंतास्तीति विवक्षाया
 भवमाता तु पादात्तरससत्त्वसुरमित्वा दिवप्रसिद्धं कुसुमं वदति पाठे श्रौती त्वसंभवः पूर्वयुक्त्या तिर्यो यतीयः क्वचीति
 आसे निवासेऽनुपादात् इत्यर्थः शरातीति मसुरतोऽपि वैरिणे विक्रमं तदुत्पद्येतादिलोचत विकाराः सहस्रमा
 युषा तिर्यस्य सतथातमिवावरता तिकर्मणः क्वचतर्हि कउपमेय इत्याह अत्रात्मेत्यादिसहस्रायुधमिवात्मा तमाव
 तिआवारं च दुर्जयत्वमातिताः यथातंदुर्जेयं मन्यते तथात्मा तमपीत्यर्थः अभिमतिफलं वलितं शं कं समरप्रवे
 शे तप्रतियक्षो-सारणमायुधसहस्रनिर्वाह्यस्य प्रतियक्षो-सारणस्यैकेतकपाणे ततिर्वीरुणा इत्यते वी
 रप्रकषेः कृपाणेत्यादि विशेषणवशादेवावरितुरुपमेयत्वलाभः अन्यस्य तथान्वेत उपादात्तवैफल्यं स्यादिति
 तएवौपादातिकत्वे तोयमेयानुयादात्तमितितेयं अत्रैकोविशसहस्रोणायुधैः सह वनेत इति एकपदे अन्यथास
 इत्यस्य निन्तपदत्वे तैतदयति परामशेते तस्यायमेयत्वे नोपमेयानुपादानाप्रसंग इत्याहुः तदस्यैव वद कृपाणे

लौदितोपमेयोपादानप्रसंगाऽऽस्यविशेषणत्वेनविशेष्यस्यानुपादादितदनुपादातमितिवेऽसद्व्यस्यमित्यदत्वेपित
 दद्वत्तेः। किंचन्यायमपाकृत्यत्रयानुपादानेनतदनुपादातमितिवेऽसद्व्यस्यमित्यदत्वेपितदद्वत्तेः। किंचन्याय
 मयाकृत्यत्रयानुपादानेन्यदप्रसंगाऽऽपिबन्तुः। क्यवोऽनुशासताऽकर्मणोऽधिकरणान्नतद्विधाताऽत्रत
 एवाधारादपिस्मात्तिरपेक्षत्वादितिकातंत्रवन्निःकृपमेयवादिस्मान्नधर्मास्त्रयः। तरुणिमनीत्यादितरुणिमनि
 यौवनेकतावालाकलादृष्टिदत्तदृष्टिर्यैवितपरिचयमाणेनेत्यर्थः। अथवातरुणिमनिसतिक्ततंविरवितमवन्नो
 कनंयस्यायायौवनसंबन्धेनसर्वतोविलक्षणदृष्टिरित्यर्थः। ललितायसर्वजनमनोहरायविलाहयविभ्रमायवि
 लब्धोदत्तःविग्रहः। शरीरं विसरसमरुः। मगस्यः। यनेऽवबन्वलेतयतेयंस्यादिति विग्रहः। बन्वलादिषट्स्यक्तुतोले
 यद्व्याहस्यस्यमानेत्यादियदायन्मतेसमासश्चलोपश्रुतन्मतदुदमुदाहरणमित्यर्थः। सप्तस्युपमानपूर्वपद
 स्पवदुव्रीहिरुत्तरपदस्यलोयज्येतिपाणिनिसूत्रेऽस्यार्थः। सप्तम्यंतसुयमानंवपूर्वपदंयस्यसद्व्यादिसमान

धमेवोद्यधकपटस्यतस्यप्रदांतरेणोयमेयवोद्यकेतवहुत्रीहिसत्तराण्युयमातपदार्थानिपद्यनिवादिसमानधर्मवोद्य
 कानितेष्टलोयडुतित्रिलोयताकातंत्रेनुमगयदंतन्त्यनयरमितिलक्षणागीकारेणदमुदाहरणमितिप्रदापदो
 पन्यासःआयःश्रुलिकडुतिप्रसंसमतंत्रिलोयोदाहरणदषयतिचूरावारत्यादिअन्विच्यतिव्याहरतिअतिश
 योक्तिःप्रकृतस्यदासणावारस्यायःश्रुलत्वाच्यवसानरूपाएषुदत्तौदाहरणेमुवादीनांलोयःकवि-सौःत्र
 क्वेनान्यत्नभ्यत्वेनानुयादानंमगनयनेइत्यादौपूर्वःसुतीयतीत्यादौयरःअत्रहिउपमानपरमावितानियते
 नक्यवाख्यप्रकृतेरुपमानतावगतौखतअतिपादकस्यवादेरप्रयोगःअन्यत्नभ्यत्वाइआयःश्रुलिकडुत्यत्र
 उक्तल्यद्वयाभावःस्फुटएवइत्याहतात्वितिउपपादकविरहादित्यर्थःएकानेत्यादिभ्रौत्यार्थीर्वाक्यसमासगा
 मित्वेताथीमात्रस्यतद्वितगा॥मित्वेनधमेवोद्येयवउपमानानुयादानेवाक्यसमासगामित्वेनद्वेवादिक्लोयस
 मात्रगामित्वासक्यवक्यतमुत्तादिगामित्वासदित्येकलोयेद्वादशधर्मवादिलोयेकिंपसमासगामितामेदेन

द्वे चर्मोपमानानुपादाने तथैव देवाद्ययमेया कच व्येक इति त्रिलोपेयं व त्रिलोपे समासे मात्रागमित्वादे के तिलुत्ता ऊन विश
 तिः पूर्णा भिर्वाक्य समासत दितगा मिनीभिः श्रोत्याथीत्व नैदे न षः फिउने पं व विशा तिः संख्या मिधानमाधि क्यं व्यवच्छेद
 परं अन्येषामत्रैवांतर्भाव इतनु व द्वामाणे मेदसं तवेकथमनतिरिक्तत्व मत आह अनयेनेत्यादि मन खितापो डित्यं आ
 मिन्ने एकशब्द बोध्यत्वेन सर्वोपमानगते साधारणे उपमानोपमेयो मय निष्ठां पौ मिन्ने विजातीयता व प्रतियाद्यतया प्रत्य
 यमान विभ्रंति मालायथा क्व विदेकजातीयैः क्व विद्विजातीयैः श्वनुसुमैरे श्रिता तद्व सजातीयैर्विजातीयैर्वा बहुमिस
 यमानैर्द्विधितोय मेत्यर्थः उत्तरमुत्तरं पूर्ववत् मालोपमा वरसा धारणा धमेस्प सकलोपमानव त्ति प्रत्ययमात विभ्रंति
 भ्यां पूर्वसाम्यमूलो व्याप्तेः तरंगिता श्रेणी मय पूर्वप च्चा द्वेन सतत मिलिता अर्थिततिर्यो व क व म मः अत्राति विमल
 त्वमभिन्नो धर्मः प्रमया उ वविता प्रभावेन विता वजेतु अवशं कर्तुं अत्र मधुरत्वादिकं ह्रंति रस्पति एव मित्यादिवै
 प्रत्येक विभ्रंति रसत्वाया यथा अंतर्पर्वत्वं प्राप्तायाः कुड्मं ठिकायाः परये अथनायां परत्वं त इदत्र पूर्व पूर्वस्योप

मेयस्योपमानद्वयेपरत्वप्राप्तिरिति रसनेवरसतोपमातलक्षितेति प्राप्तादिकत्वंतिरस्पति एवमित्यादिवैविध्यसहस्रेनियथा
 शुक्लमुखकृत्तिकिशुकमा। वनावित्यादौ लौकिकीसद्योमुं शितमत्तदणविकुक्प्रस्यर्दिनारंगकमित्यत्रतदेकप्रति
 भातत्वे लौकिकीयां प्रोपमित्यादौ विवप्रतिविवभावः। योत्यामुहुवे लितकंधरमाननंतदावत्तवत्तशतयत्र तिमेवरुंत्या
 ॥ दिष्टो मतेत विषये च यद्वत्ना द्वागाट निरवत्त इव मेरुदये कटाक्ष इत्यत्र वलितत्वा वत्तत्वस्यैव धर्मस्य संवंधने दाद्वे
 देत निर्देशः वेद्वेदातनमित्येक यदगतत्वं चंद्र इव वदत्तमस्या इत्यादौ वाक्यगतत्वमित्यादयः संभवंति ननु वैविध्यसंभवे
 निरुक्तयो वित्यमित्याहु उक्त नैदेत्यादि शुक्लमुखकृत्तिकीलोपामत्तदणवित्यादौ धर्मलोपे समासगतं विवेचता उक्तेयंतः
 पातयच्च शुक्लमुखेत्यादौ गुटितत्वादिर्लोकसद्योमुं शितेत्यादौ वक्त्रमाटतेन सरंध्रत्वं मध्यपानेन वक्त्रात्वं प्र
 तीयते तस्य नावोक्तिमेव प्रद्वलनयतीति तत्रोपमायात्रा किं विकरत्वमित्यर्थः उपमानोपमेयत्व इति उपमातत्वं
 उपमेयत्वैवेत्यर्थः उपमा व्यावर्तनायैकपदतस्या मेदद्यटितत्वा इत्युपमेयोपमावारणाय एव वाक्यगतत्वं विशेष

२५

रिमलमनंदितमद्युपासुयुक्जनवेता। सेमतसां विसमर्दरंगभुवः संप्रत्यलुलितशोभामात्मा मांतिनावित्युत्पन्नप्रदोषवर्ण
 नै प्रकृतेतदंगतया प्रकृतयोर्मालाभाविन्योरुपमानोपमेयभावात्तकेवलमित्यादित्यनदिति वार्थः ॥ उल्लेपनयानभूषण
 दये। वित्तास्तपनवशाकारकत्वादापुधानियस्यकालमस्यतस्यत्वा सवासाः ॥ कीडागृहीणित्सफ्लेषणक्रीडनयोः तेषां
 तुभवैकगोचराः। विलाओगिकभावामोहावितादयः उपमेयोपमामाह विपर्यासइत्यादिविषयोसविवरणयवितिः ॥ अ
 र्थोदित्यादि एकत्ववाक्ये उपमातोपमेययो रूपमेयो यमानत्वासंभवात् उपमातो भेदबीजमुद्घाटयति इतरेत्यादि प्र
 कृतयोरन्यतरः इतरोपमातव्यवच्छेदेनैवमकारिकेत्यर्थः ॥ उपमिति क्रियायामुपमेयस्य कारणतत्तेतोपमायतेऽनेतेत्य
 यमेयस्योपमाततास्त्वनं कमलैवेत्यादिकमलाया उपमातत्वेस्वजनोपास्यत्वं मत्प्रास्तथात्वेकमलायाः स्थिरत्वं तथा
 तनोसुपावितत्वं विभायां तस्याहारकत्वं तनौ एवं चरण अनत्पगापित्वं चेतौ तस्याः संयत्तिरुत्तत्वं रंधणौ प्रतीयतेव
 तविष्येऽन्यत्राह सत्त्वाऽ० अतएवेति विशिष्टान्तिधानं कादाविकत्वं निरस्यतिसत्तमिति अतएव विशेषे

२७
 एणकवाक्यगेनुऽयमप्रतिपादकशब्दप्रतिपाद्येतेतकमवलंबती अवअणंतीएवअणंवकमलंपिदत्रणसलिलविहारे
 ममरज्जुआणो विमुक्तं जंतीत्यत्रमहावाक्यत्वेनैकवाक्यत्वेपितत्रनप्रसंगः एकतिष्ठोपमानोपमेयत्वयोरनेकैवशब्द
 प्रतिपाद्यत्वाएवकारणमिन्नशब्दबोध्यत्वव्यवच्छेदः शब्दतोऽश्चेतश्चैकत्वस्यविवक्षितत्वाइअन्यथावदनमिवास्याव
 क्रमिपत्रप्रसङ्गेः॥ शब्दमेदेनश्चेमेदावेवभासस्यप्रतिपादितत्वाइकेवित्तुकलसयुती अवअणमित्यादिव्यवच्छेदायेकस्ये
 पादितासमुदायेनतंप्रतितस्येतिविवक्षाणीयंअत्रहिनैकस्यैकंप्रतिकिंउकमलंप्रतिमुखस्यमुखप्रैतिवकमएलस्यो
 पमातोयमेयभावादित्याहुः तन्नाएवमप्यस्यावदनमिवास्यावक्रमिपत्रप्रसङ्गेऽवोरत्वाइउपमातोऽस्यमेदवीजमाहअ
 मानांतरेत्यादिअत्रोपमांतरव्यवच्छेदेनचमकारस्तत्रसाम्यप्रतीत्येतिफलवैविद्यादन्योन्यमेदतिरूपणैवित्यमितिभावः
 उपमांतरेतरेसंबन्धस्याभावोयत्रेतिसमासः अनन्वयपदार्थानिरुक्तिरियंतदाहअनन्वयश्रुतिअन्वयः संबन्धः॥ अत
 त्वयाख्योलेवनारदुत्यर्थः॥ प्रकृतस्यायेकस्योपमातोपमेयभावोवैलक्षिकः किंवप्रकृतेप्यपमातत्वंदृश्यतेयथाप

एमाति अत्रमिव उपमातोपमेयभावादेभ्यामन्यत्रविधर्मोऽप्यवगमः। वाच्यसादृश्यात्तत्तत्कारान्निरूप्यव्यप्यसादृश्येऽप्येव
 निरूपणीयेषु प्राधात्पादु-ज्ज्ञेयमाहसंभवेनेत्यादि अथेत्यनेन वाच्यसादृश्यासंगोत्रत्वसर्वतन्तु-कठकोटिकः संदेहः
 संभावतं अत्रोपमानस्य साधकत्वमत्वेन कारणता तदंशे सप्तकठत्वादित्याह समेतेति प्रकृतस्येति विषयविषयिभावि
 संबंधे सद्योऽकठोपमानकोटिकं प्रकृतविषयसंभावनमु-ज्ज्ञेयत्यथैः उक्तप्रकृतस्योपमानस्येष्टा ज्ञानमित्य
 अ-ज्ञायादप्रयोगः अयं वैद एव न विधमतीति संभावनायां वैदंशस्यो-क्तत्वे स्फुटमेव तत्तु प्रकृतस्य प्रकृतान्तर
 मेव संभवेदाटिकं यततथेति कथं तेनो-ज्ज्ञेयमित्याह समानोपमानेनेति प्रकृतमात्मनः समं करोतीति समपदेनोप
 मानान्निधानमित्यथैः समं करोतीति नामकारितातां दवातेतोपमानेतेत्यनंतरं सहैकरूप्येणेति दोषदूतिनिर
 स्तंकरणस्योपपत्तावध्याहारानोक्तिपादु अत्र सर्वत्रैवो-ज्ज्ञेयायां वस्तु सडु संभाव्यमानसंभविनोरसत्त्वेन ताद
 त्माव्यः संबंधः प्रतीयते अत्रैविश्वो-ज्ज्ञेयायां द्विविदसतः संभावनं घटत्वनसतः तत्र प्रथमं यथासतः। यायादि

दुतेवविसलताकोटिकुटिलः स्मरारेयोमूर्द्धि दलतकापिशोभातिनिहितः। स्तवन्मंदाकिन्याः प्रतिदिवससितेन
 पयसायकालेनोत्तुक्तः स्फटिकधवलेनानुरश्चइत्यत्रकपालानुरस्यालकत्वाइदितोयेनुबद्धमाननक्षेत्र
 सुलभमित्याहुः तन्नकपालजन्मस्यकस्यविज्ञादात्म्यं क्वतां नुरेतन्नादात्म्यं च दशकलत्तिसतएवखं इशः
 संभावतं नानाशतः अत्यश्वाशशविषाणस्य संभावतं स्यादुन्मेषमित्यादिदुन्मेषप्रकाशमुद्रकं न जातवैरीजन्मा
 वधि शत्रुः जात्येति यौवेकदा विदित्यथैः निशायां रविणा बंधुनारहिते काले अतएव दिने सतो पितृस्य किं वि
 क्ररता इंदीवरदलरुहाः स्मरसगोत्रमित्रार्थितया प्रसमं वलाइननुशायादिना दतया ता इअंगंतरस्यापि सौद
 येभाहललितेत्यादिमन्येयदाघकषट्म आदेशः संवुद्धैर्यदत्वा इलक्षीः शोभा अत्रय प्रकां स्यादैनखनवि
 रुतः तत्ररुखेखरूपतादात्म्यं संभावनं केविल्लियतीवतमोऽगानिइत्यादाविव अतो यमां मन्यंते तन्निराव
 षेलिंपती वेत्यादिसंभावितमिति अत्रैव शक्यं संभावनमेवार्थेनोपम्यमित्यर्थः उपमायां मित्रेन नित्यसमा

१
 सा अनुशासनः आख्यातस्य नामता विरहा इतस्मां युक्ता शेषिव समासत्वा इ किं वलेयत कर्तुं तमसोः साधर्म्याभावात् नोपि मा
 तव व्यापनं तथा लेपनकत्तेरितद्वत्तेः लेपत एव तत्सत्त्वा इत वत देवो यमानं कर्तुं विशेषणस्य तस्य साधर्म्ये निराका
 दात्वादिति तेयं आतपवोक्तं देविना केषां विदुषा माध्यांतिरिव अत्येह जायत इति आत एव तमः ॥ कर्तृकव्यायन लेपनख
 रूपतादात्म्यं संभाव्यं अत्र केवि इ उ अद्यापौ क्वत्त हेतु रूचै दत्ते क्वि फले नुत्र विखरस्यमित्फ अद्या त्रिविधा उ
 न्मेधं यो यमित्पादोपमल द्या यादतात्नस्य हेतु ह वै उ अद्यात्ते रावणस्यापि रीमां नो हित्वा रुदयमाश्रुगः ॥ विवेश मुव
 तारव्यानु इव प्रिय इत्यत्र प्रियारव्या नरसंफलं सवः ॥ धायादित्यत्र च दशकुलेऽकुरखरूपमित्पादः ॥ यमल द्या
 पादतगतस्य हेतो रवभावेरुषेखरूपस्य तादात्म्यं यथाश्रुग मप्रवेशस्य श्रीरामवल्लदाद्ये प्रकाशनं ॥ प्रयाख्या
 नखरूपं तादात्म्यं एवं सर्वत्रैव खरूपो यस्यो अद्यापौ भवंत्यत्रैवि व्यासं भवा इ किं वहेतु फलखरूपाणि इतरासं
 भवेत प्रधानक्रियाया एव वा व्यानियदल दशाद द्यायास्तस्याहर्षस्य हेतुत्वा इ मप्रवेशस्य च प्रियारव्यात

॥
 २१
 स्पफलत्वात्तद्वत्तव्यापकं सर्वपायादित्यत्र त्वरुद्योत्रे द्वायामनावादिदुशकलेकपालानुरखरूपोञ्जिरणिइत
 स्पचप्रधानक्रियात्वाभावादित्यदत्र वाव्याप्रतीयमानासाप्रथमैद्विविधामतेतिविश्रुताथेतास्वामेददयमुक्तं
 तदसंवाव्यप्रतीयमातयोः सर्वलंकारसाधारणत्वेतैतन्मन्त्रमेदकत्वाभावाइतवतत्वंपास्तनयुग्मेतमुख
 तप्रकटीकृतं। हारायमेगुणिनेस्वातंतदत्रमितिलज्जयाइत्यत्रस्तनयुग्मस्यावेतस्यलज्जावाधास्तज्जायेत्फ
 येदोवितावाक्योद्योतुयपत्तिरितितदर्थमवश्यं मेदोवाव्याइतिबन्धवाव्यासिध्दंगत्वस्ययुग्मभूतव्यंगत्व
 स्पसर्वलंकारसाधारण्यइहोञ्जिणीयस्यजातिगुणक्रियाद्वयस्वरूपत्वंभावाभावस्वरूपत्वंचयथाऊ
 रानुरंगकदृशश्चंवल्लेतांचलोभाति। सप्ताकः कतकमैयोविजयस्तंभः स्मरस्येवेत्यत्रस्तंभत्वंजाति
 विषयस्योरोरुयादानेचउन्नेसमित्यादौहर्षीमुणः लिपतीवेत्यादौक्रियाचंइवेत्यादौक्रियाचंद
 इवेत्यादौचंदस्यैकत्वाद्व्यत्वंपुमावस्याञ्जिपयौतिमेषालसयद्वयं किरयोषिताभ्यामिवलेस्व

हो छापनेपुनरुपमेयविषये उपमानताप्रत्यायनादन्तकारतासंदेहस्तत्तथातत्रोपमानत्वाभाववोचताइत्यर्थं
 किमितिइतोगतः सप्तभिस्तरगैः सूत्रेभ्यश्चावद्वेशलंघनमेकेनैवास्पतावतइत्यर्थः सर्वोदिशोतप्रसरतिऊँइव
 ज्ञातत्वाइवहुत्नमितिकरणेयदिरिमितिनिषुण्णिमात्तनेप्यनिश्चयःतिरइतिपाठेतिथेगित्यर्थःनवानुतावो
 यंप्रतिभटाइतिवहुवचनेनैकस्यापिविशिष्टज्ञानमितिसर्वितंत्रवैधमेदर्शनान्निकेमाणसयेत्वादि
 काट्यतिरेकतिश्चयःसर्वपूर्वसंशयस्यसंशयांतरावतारेणयोग्यतायादकत्वान्मध्यमवर्तित्वाच्चगर्भेइवग
 मेःमेदोक्तावित्यनेनेतित्रयमर्थःवैधमेस्योपमाननिष्पद्यमेयनिष्पद्यवोक्तिरितिदिधीतत्रोपमाननिष्पद्यो
 क्तौविशेषदर्शरविरहेणसंशयांतयोग्यतायांनिश्चयस्यगर्भतावद्वादर्शितोदाहरणेउपमेयनिष्पद्यतस्योक्तौ
 प्रकृतत्वनिश्चयेउपमानत्वाभावतिश्चयस्यांततासंशयांतरानुच्छानास्तदाहइदुःकिमित्यादिअत्रकत्त
 काद्यभावविशेषदर्शनाद्येदत्वाद्यभावनिश्चयोइत्युपमानगतवैधमेप्रदर्शितंउपमेयगतंदर्शयित्वा

३०
 ताम्यामित्यादौ त्रामावल्यापि ग्रंथकृतानप्रयं स्वमोजनाभावः उभे कातिमित्तस्य क्वविदुपादातमतुपदिनं
 व आद्यं दत्तोदाहरणे उन्नेषमित्यादौ अत्र द्येशमनतयनं क्रिया निमित्तमित्याद्यं तर्कैजात्ये संभवस्य पित्रं
 अकृतानप्रयं वितं तत्तद्वै विन्येवमकाररूपकलावै वित्रविरहाइ संभावनामात्रकृतस्य तस्योदयाइ अस्या
 संभावना रूपत्वादतिशयोक्तिरूपकाभ्यां संभावना रूपत्वाद्यसंदेहाइदः ससंदेहस्यातव्यवसायरूपत्वमित्य
 येवहाते ससंदेह इति नेदेवैधर्म्ये ससंदेहतामालंकारः प्रकृतस्य समेतेत्यनुवर्त्तते तु निम्नक्रमे प्रकृतस्य
 समेतेन सशयस्तु ससंदेह इत्यत्रयः अत्रेदमालोचनीयं संदेहः संभावनातन्ध्यवसायश्चैति ज्ञानत्रयंतत्रक
 वमिं लिउल्यवो टिकां भावाभावौ मयविषयकं संदेहः द्वयाः यं वं द्रोतवेति उक्तं भावकौटिकमुत्तरद्वयत्र
 यं वं द्रएव विषयतीत्येकं ति श्रयउल्यमिदमेव संभावनात्वा नियमेवोभे का किं खिदं वंदत्यपरमतध्य
 वसायाख्यं सएव संदेहः अत्राभावकोटेरुक्तं त्वं नांतनीयमानमिति संदेहसाहित्यं किं खिदित्यनेन न स

3-

लितेत्यादिललितमधुरं सविलासं सान्द्रं तं धरतो विलंबेन अत्र वचनवैधर्म्येण मुखत्वनिश्चये सरसि जत्वाभावनि
श्चयेऽतः सदेहं तरातवतारा इत्थीकृत इत्यनेन खमतो-च्छापतं किंत्विति अत्र निश्चयंति प्रतीयमानो व्यंग्यः तेति
निश्चितमित्यनेन निश्चयस्याभिधीनादित्थं चेद्वा वाजं अयं नूनं समीचीनः निश्चयंते यिवंदत्वाद्यभावनिश्च
यस्य प्रतीयमानतयागनेतानयाया इप्रकृतत्वनिश्चयस्य तत्राकिं विकारत्वादित्यनिसंधायैव खीकृत इत्थं तैको वि
नुयत्रादावन्तेव संशयो मध्ये निश्चयः स निश्चयगमेः यत्र त्वेतेव मितिश्चयः सति श्रव्यात इति विभागमाहुः तन्न
इंडः किमित्यादावपि निश्चयस्योनयसंशयमध्यवशित्वे संशयगनेतायाता इतवात्र संशय इयमेव मध्येततिश्च
योऽप्रतिभासादिति वाच्यं अयं किं मार्त इत्यादावपि तत्रात्वे निश्चयगमेता विलोपाप्रसंगाद्धर्मिनिश्चयस्य गमेत्या
गाकारे संशयांतरं तस्या इविशेषदर्शिता इत्यादि अस्या उर्वश्याः सर्गः सृष्टिः अप्राप्तप्रायकत्वादि विवर्तनस्य
दावीद्वाधर्मीणां दर्शिता इवंडः प्रजापतिरनुदित्यर्थः मद्रतस्योपकार्यता ममिधाय त्रयः हेतुमाह कांतिप्रद इति ए

वेकांते श्रुं ड संभवा इर सिवाता माह श्रं गारो न्चि तिसर्वव शोकार कता माह त्वय मित्यादि मठयतीति मद्दतर खयं ब्रह्मसु
 क्षिति तैरपेक्षेण खकल्पता तत्पथेः मद्दत स्यो पकायेताम मिधाय तड पकार कता माह मासो त्विति वसेत स्य मद्दत से वि
 बत्वा इज्जो वास्य संवेद होयेतु शब्दाः विमर्थोः वांछिता उ विविधा सुरुशैलाता मितं तु गगनं स्थ गितं तु परिता उ विषमे
 सु धरित्री . . . . . क्षिपिरेण इत्यत्र तिमिर व्याप्तौ बं वता घा स्नेहते त वात्र नेद यु त्तो स संदेहः एकत्र विमये कोटि दया
 तवलं वता इतेर्वा दिसं वं धि मेदै तति मिर व्या यत स्य ता तात्वा इ . . . . . प्रवत्ते श्रुं ड व शब्द व न्नु शब्देना मि
 संभावतो छापता इरूप क माह तदित्यादयोऽभेद सादृष्य क मित्य न्ययः प्रक्रं स्पमाना लिंग ग्रह णा त्ति न पुंसव
 मय योरने दज्ञान स्य भ्रमत्वेन भ्रंति मद्द विशेषाया त इति वेदमेवं का स्या हाये त्वेततो न्य त्वा इभां तिमतो ता हायत्वा
 इडप मातो प मेययो रूप मातत्वा प मेयत्वा वच्छेद का वच्छि स्ये . . . . . मुखत्वा दयोः वच्छेद काः तेत मुखमपर श्रुं ड
 इत्यतिशयो क्तो ताति व्यामिः लाघवे त वंदस्व स्यै ना वच्छेदत्वा इतापर वदत्व स्य अविशि क्षा दिशि स स्या न्य त्वा इ अस्

निश्चयस्त्यतयासमेदोऽत्रोच्चाघव्यतिरेकः॥ मेरुवेदरमित्यत्रातिव्याप्तिरुपमानोपमेयमावविरहाईअमेदारोपेहेति
 उमाह अतिसामादिति अपहतोऽगृहीतः अस्य विशेषमादनवस्त्वित्यादि औताः शब्दोपात्ताः अतीतत्वाविवक्षायां च
 दोउरोधादेवकमेत्वमात्रताचयेणोक्तप्रसयाभिधातमित्याह आरोयविषयाइति आरोप्यमाण इति ववस्तुषव
 वहर्णगयेसमस्तसकलं आरोप्यमाणवारोपविषयो अविवक्षितमिति सत्रेति गसरव्याकालातामतंत्रत्वाइत्य
 न्यथामुख्येदं इत्यत्राव्याप्तेः ज्येस्तेत्यादिबुरणमेगेत्नेयतं व्यसतं कौतुकरमि... तदुपयदतसामग्रीसंयाद
 कापालिकापोगिनीदीक्षाचकलेगृहीतोयकरणेषु अत्रांययादतायावडातां व्यवहारपरिमत्तं दोदंतत्विदं
 लक्षमुपमासैकीर्णमसंकीर्णोदाहणमेवदशोयिउमुचितमित्याह अत्रपात्रयइत्यादिरूपकपरिग्रहेरात्रिः काया
 लिकातिथ्यद्वयकंतस्यपरिग्रहेति श्रुयेमानं स्यासाधकमंतइतिरसिकत्वं कायालिकाएवतनुतसादृश्याः तदहत्रा
 रोपे तथर्माएवेति कापालिकात्वारोपएवतदुपपत्तेरित्यथैः भस्मबुरणादिकमेवांतदोनसामग्रातनुतसदृश

॥ का. व्य. ०. ३

ज्योत्स्नादीनितदाहपात्रत्रये०॥ ॥ इत्यंतमेतेशिववसुवत्तीयं शंलिखित्वानरसिहमभेष्टा न्यवेदयत्तपिउरेव
साक्षात्सोडो गृहीतद विणोयथोवितं॥ ०॥ मुनमस्तजगतां॥ ॥ ॥

कावाप्रकाशाय कानवमदृशमयोः
वीरेचरीय
शेषगोविंदस्येद

नं-२४६
का. व्य. ०. ३
३२
३३

अस

इत्ये।